

Aurinko laskee Afrikassa.

Minun Afrikkani Botswana

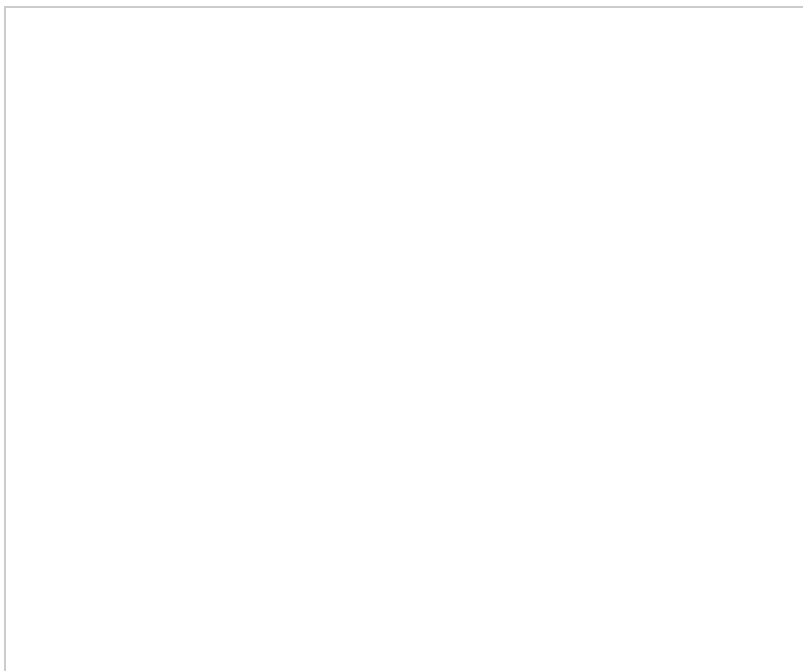
14.4.2025 6.00

Päiväntasaajan eteläpuolella talvi alkaa kesäkuussa, jolloin on kuivaa eivätkä malariasääsket kiusaa. Öisin viilenee niin, että pipo ja villasukat tarvitaan lämmittämään matkailijaa.

TEKSTI ja KUVAT: AINO RIMPPI

Botswana on tunnettu Kalaharin autiomaasta ja Okavango-joen luonnonsuojelusuistosta, joka on täynnä safariyrityksiä. Leireille lennetään Johannesburgista Maunin kaupungin kautta, lento kestää noin puolitoista tuntia. Maun on tärkeä etappi suiston eteläreunalla ja Okavango Delta kuuluisa nähtävyyshanke eläinlajeineen. Kun Angolassa sataa, vedet virtaavat suistoalueelle jatkaen matkaansa yksittäisinä jokina Maunin kaupungin läpi häviten lopulta Kalaharin autiomaahan.

Maunin lentokenttä on vaatimaton, vaikka kaupungin kautta kulkevat suuret matkailijavirrat. Kentän laidalle on parkkeerattu kymmenkunta pienkonetta, jotka lennättävät halukkaita Okavango-suistolle. Kaupungin kaduilla vallitsee aito afrikkalainen meininki. Ilahduttavaa on asukkaiden pidättyvyys matkailijaa kohtaan, sillä kukaan ei ryntää kyselemään tai anelemaan. Kaupungin Lodge house –tyyppiset hotellit ovat uusia. Jo Maunissa näemme kirahveja, antiloopeja, pahkasikoja ja paviaaneja. Eläimet asustavat kaupungin omistamassa luonnonpuistossa, kävelymatkan päässä Education Parkissa, jossa ei ole aitauksia. Afrikassa yöt ovat kylmiä. Päiväntasaajan eteläpuolella alkaa kesäkuussa talvi. Talvella on kuitenkin kuivaa eivätkä

malariasääsket kiusaa, mahtavaa matkailu aikaa pohjoismaalaiselle. Pipo ja villasukat turvaavat lämmön öisin.

Yksi Okavango-joen haaroista virtaa Maunin kaupungin läpi. Joessa on nähty virtahepo ja jopa krokotiili. Lähdemme lenkille kuvankauniiseen jokimaisemaan. Vastarannalla ratsastaa mies ruskettuneessa heinikossa ja Afrikan kiljumerikotka laskeutuu seipään nokkaan esittelemään valkoista rintaansa. Aasit tuijottavat vierasta uteliaina.

Kaunis näkymä vaihtuu rannalla pettymykseksi. Vedessä kelluu muovipulloja, purkkeja ja pusseja. Enää ei liene tarpeen varoa virtahepoa tai krokotiiliä. Ajamme kaupungin toiselle laidalle. Vastaamme tulee lehmiä ja pari naista kantamukset pään päällä. Puut levittävät juuriaan jokeen ikivanhalta sillalta, joka uhkaa rapistua. Pikkupojat kisailevat rantatörmällä polvihousuissaan. Jatkamme Botswanan kuuluisan korinpunojan puotiin. - Ko, ko, ko, kolkuttaa ystäväni lähestyessämme verannalla kököttävää naista. Botswanassa ilmoitetaan, kun lähestytään henkilöä. Mma Thitaku Kushonyan hymy on leveä. Mma on Botswanan taitavin korinpunoja, joka on voittanut monet kilpailut. Nykyisin hän ei kuitenkaan enää osallistu, vaan antaa mahdollisuuden toisille korintekijöille.

Aamulla meitä odottaa lentokentällä nelipaikkainen pienkone. Kaksikymmenvuotias pilotti ohjaa koneen yläilmoihin. Katselen alapuolella leviävää maisemaa ja norsuperhettä. Miten mahtoiikaan **Meryl Streep** nauttia *Minun Afrikkani* –elokuvan kuvauksissa. Kwara Camp sijaitsee puolen tunnin lentomatkan päässä, Okavango-suiston pohjoisrannalla. Johtaja opastaa meidät aulateltan baariin. Aulassa on vain kolme seinää, neljän kohdalla avautuu maisema, jossa pienen järven takana kiiltelevät virtahepojen selät ja eturannalla vilistävät paviaanit. Vasemmalta lähestyy impalalauma ruohoa hamuillen. Saapuminen on totisesti samppanjan arvoinen. Yövyimme teltassa, joka on ainakin kymmenen kertaa soputeltua isompi. Pienen verannan jälkeen avautuu ylellinen makuuhuone, jonka takana on tasokas kylpyhuone. Teltta on nostettu yli metrin korkuisten paalujen päälle. Täällä viihtyisi pidempäänkin. Lounaan ja siestan jälkeen nousemme avojeppiin. Paksu hiekka pyörii alla ja keinuttaa kiivaasti, on pidettävä lujasti kiinni. Kohta nähdään antilooppeja, seeproja ja erivärisiä, villisti vihelteleviä lintuja. Kuivuneen puun rungolla istuu suuri, musta kotka. Sen punainen nokka loistaa kuin lamppu. Kirahvi lakkaa kurkottamasta puun lehtiä ja tuijottaa meitä herkeämättä.

Gepardi etenee notkeasti ruskettuneessa heinikossa, nousee pienelle kumpareelle, virtsaa ja kierittelee. Opas David on varma, että kissa on saalistusmatkalla. Vaikka jeppimme seuraa eläintä tiiviisti, se ei näytä häiriintyvän. Gepardi pysähtyy, nuuskii ilmaa, alkaa hiipiä ja loikkaa. Impalalauma säntää karkuun, mutta yksi eläimistä joutuu nopean saalistajan hampaisiin, joiden otteesta se yrittää epätoivoisesti vapautua siinä kuitenkin onnistumatta. Gepardi ottaa aikalisän, sillä sen leuat eivät ole kovin vahvat, myös me odotamme. Kun impalalta lähtee viimein henki, protestoi lauma pusikossa äänekkäästi.

Paviaanit lopettavat makkarapuun hedelmien nautiskelun ja laskeutuvat maahan. Yksitellen ne lähestyvät gepardia. Niitä kiinnostaa sen saalis, sillä myös paviaanit pitävät impalan lihasta. Lounaan nautittuaan gepardi nuolee käpäliään ja nousee lähteäkseen jatkamaan vaellusta. Tai aikoo nousta. Paviaanit piirittävät sen. Kissan ei auta muu kuin heittäytyä uudelleen siestalle. Paviaanit jättävät sen rauhaan. Silmiä hivelevän auringonlaskun ja skoolausten jälkeen lähdemme etsimään yöeläimiä. Onnistumme kohta tavoittamaan leijonan, oikeastaan pienen lauman leijonia. Yö on alkanut lupaavasti. Yllätysten varalta on noudatettava leirin sääntöjä. On muistettava, että olemme villissä luonnossa, siksi pimeällä ei saa edes käväistä teltan verannalla, koska virtahevot tulevat aterioimaan aivan lähelle. Korvissa kaikuu yhä niiden rouskut.

FAKTAT BOTSWANA:

Sijainti: päiväntasaajan eteläpuolella, naapurimaat Etelä-Afrikka, Namibia itänaapuri

Pinta-ala: 600 370 km2

Asukkaita: 1 573 267

Pääkaupunki: Gaborone

Valtiomuoto: itsenäistyi vuonna 1966, tasavalta, monipuoluedemokratia, presidentti johtaa hallitusta
Valuutta: pula

Kieli: englanti, tswana

Aikaero Suomeen: + yksi tunti

Kwara Campin maisemaa koristavat impalat ja virtahevot.

Oppaamme David suuntaa kohti auringonlaskua ja leijonia.

Sapeli antilooppi on harvinainen.

Ilmasto: Kun Suomessa on kesä, on Botswanassa talvi

Matkoja: Suomesta muun muassa Olympia-matkat

www.steppestravel.co.uk

www.cwaracamp.com

www.olympia.fi

MAUN

Sijainti: Botswanan luoteisosassa, Okavango-suiston eteläreunalla Pieni, maaseutukaupunki, jossa jonkin verran teollisuutta.

Asukkaita: nykyisen kaupungin paikalla asui vuonna 1936 noin 600 asukasta, vuonna 1971 noin 9600 ja vuonna 2002 lähes 50 000. Kaupungissa ja lähiympäristössä laskettiin vuonna 2001 elävän lähes 95 000 asukasta. Ihmiset muuttavat Mauniin maaseudulta työn perässä.

Ensimmäinen sairaala on perustettu 1933 ja posti 1950.

Afrikkalaisnainen on pukeutunut Herero-heimon perinteiseen asuun.

Aamupuuron jälkeen kohti suiston seikkailuja.

Virtahevon jälkiä hiekassa.

Gepardi on Afrikan nopein juoksija.

